

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an 40 coroane. — Pe șase luni 20 coroane. — Pe trei luni 10 coroane.
Ziarul apare Marțea, Joi și Sâmbătă

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

== Prețul inserțiunilor, după învoială ==

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Suveranii noștri în Sibiu

(x) In inimi cernite de veacuri s'a sălășluit astăzi bucuria unui mare praznic.

Bătrâneștile ziduri sibiene adăpostesc în milocul lor Familia domnitoare a tuturor românilor, pe Maiestățile Lor Regele Ferdinand I și Regina Maria și pe Alteța Sa Regală, Principesa Ileana.

Locul suferințelor, care păreau a nu mai lua sfârșit, îl ocupă de-acum încolo alt fel de simțiri: iubirea desinteresată și recunoștința neprefăcută pentru Aceia, a căror armată oțelită și credincioasă ne-a izbăvit pe vecie de cei răi și netrebnici.

Transportați de însuflețire, au alergat sute și mii de săteni cu steaguri și haină albă, ca la cea mai împăratească nuntă, să împodobească drumul Lor cu gingașe flori din grădina Ardealului, și să dovedească de nou în fața lumii, că au așteptat cu sufletul dornic, să le închine țara, ca să ajungă în sfârșit sub o stăpânire omească și bună ca sânul mamei.

Marii noștri Stăpânitori au dat probe numeroase, în cursul războiului îndeosebi

despre sentimentele Lor de buni români. Suveranul este viteaz oștean, ear Suverana este o măeastră și blândă regină. Amândoi îndrumează un popor întreg pe cărările vitejiei lui strămoșești și ale luminii înviorătoare.

Pe orfani, pe văduve și pe vitejii nenorociți ai războiului i-au luat sub ocrotire. Pe cei necăjiți i-au mângâiat, celor șovăitori li-au inspirat încredere și curaj. Grija tuturor au purtat-o în acele zile de restriște, ce nu se pot redă prin cuvinte.

Pentru această muncă și sacrificii, neînchipuit de mari, aduse spre binele neamului românesc, Stăpânii noștri, pe care ni i-a hărăzit Dumnezeu într-o clipă de noroc, fie bine veniți între noi!

Uniți în jurul acestor milostivi și mari Domnitori, uniți în jurul biruitoarei oștiri, apărătoare la hotare, așteptăm un semn al Lor. Sântem gata de suprema jertfă ce ni s'ar cere, pentru a păstra pământul românesc, în toată întinderea sa, sub acelaș sceptru, «dătător de lege și așezător de datini».

Bănatul este românesc

(x) Sârbii, de și aliați încă ai românilor, râvnesc cu multă îndârjire la părți considerabile din Bănatul nostru.

Câștigând în Franța oarecare simpatie, prin felul lor de-a se ști înghesuși, politicienii sârbi nu mai gândesc la serviciile mari, ce România le-a adus Sârbiei în războaiele purtate întâi împotriva Bulgariei, mai pe urmă împotriva puterilor centrale.

Cei ce hotărăsc soarta Bănatului, luminați de duhul dreptății, trebuie să aibă în vedere, că ținutul acesta, cum s'a accentuat de atâtea ori, formează un întreg nedespărțit din punct de vedere geografic, istoric și etnic.

Majoritatea locuitorilor, și după statistica ungarilor, este românească.

Sârbii sânt în minoritate chiar și în Torontal, în asemănare cu șvabii și românii.

Sârbii au venit în Bănatul nostru în timpuri mai nouă, și abea numără, în insule risipite, vre-o două sute de mii de suflete.

Românii din Sârbia însă, o jumătate de milion, formează numai între Morava și Timoc o masă compactă de oameni,

FOISOARA

Catechismul bunei creșteri

— Pentru mamele noastre —

(Urmare)

— Așa nu se poate, — a zis lelea Ruxanda. Nu se poate, căci doar toate femeile atât noaptea, cât și ziua, laptează copilașul tot la 2 ore. Nora mea, săraca, nu poate dormi toată noaptea. Ne-poțelul Gheorghită atâta plânge, că nu se poate odihni nimeni în casă.

— Greșala se răsbună, — a răspuns lelița Anica. Nora d-tale, poartă singura vina, că copilașul n'o lasă să se odihnească noaptea. El, săracuțul, dacă ar putea vorbi i-ar spune: Mamă, nu mă simt bine, dacă mă laptezi fără rânduială, stomacul meu delicat are lipsă de cel puțin 2 ore de odihnă după fiecare lăptare și apoi încă timp ca laptele să se prefacă în materii întăritoare.

3. Cât timp ține o sugere a copilașului?

A da un răspuns precis la această întrebare nu se poate. Durata unei sugeri nu este la fel la toți copiii. Unele mame au lapte mai mult, sau copilul e mai lăcom, atunci negreșit că se satură mai curând. Scopul e ca țâța să se deșerte de lapte, ca să nu sece. Copilului la o

sugere îi trebuie 15—20 minute. Dealtfel în primele 8 minute copilașul sugă jumătate din lapte. Mama lui Nicușor, ca să nu-i sece laptele, în 2—3 luni dela început îi dădea să sugă la fiecare dată schimbând când o țâță, când alta. Dacă ar sugă din amândouă el nu le-ar goli bine pe nici una. Când însă, prin cântărirea copilului ne convingem, că laptele numai dintr-o țâță nu-i îndestulitor, atunci îl lăsăm să sugă din amândouă.

4. Cât lapte sugă Nicușor odată. Cât sugă în 24 ore.

Nicușor care este un băiețuș sănătos, bine făcut, la o dată sugă următoarea cantitate de lapte:

In	1 săptămână	la o sugere	40—50 grame
" 2	"	"	80—90 "
" 3—4	"	"	85—110 "
" 5—8	"	"	120—130 "
" 9—12	"	"	140 "
" 13—16	"	"	150 "
" 17—20	"	"	155 "
" 21—24	"	"	160 "

Nicușor, așadar în săptămâna primă sugă zilnic atâta lapte cât face 1/5 din greutatea corpului său; dela mijlocul lunei a doua până la sfârșitul lunei a 6-a sugă cât face 1/6—1/7 din greutatea corpului. In anul al doilea este de ajuns laptele cât face 1/8 din greutatea corpului.

Totdeauna e bine ca copilașul să sugă cu ceva mai puțin, ca stomacul să nu i se prea încarce. Să avem grije să nu sugă nici prea lăcom, căci atunci are vărsături.

In decurs de 24 ore copilașul sugă următoare cantitate de lapte:

In a 2 zi	90	grame
" " 3 "	190	"
" " 4 "	310	"
" " 5 "	350	"
" " 6 "	390	"
" " 7 "	470	"
In a 2 săptămână	500	"
" " 4 "	600	"
" " 8 "	800	"
" " 14 "	850	"
" " 20 "	900	"
De aici înainte	1000	"

Mai mult de una mie grame să nu sugă nici copilul mai mare, ca să nu-și strice stomacul.

5. De ce plânge copilașul?

Mititelul plânge, dacă-l supără ceva. Indată trebuie desfăcute scutecele și dacă e murdar sau ud, să fie pus în curat. Dacă s'au ncreșit fașiile și apasă trupșorul fraged, trebuie netezite. Dacă n'are scaun, îi dăm puțin rectin pentru copii. Dacă are sgârșciuri, îi dăm puțin ceai de romoniță. Aducându-l astfel în ordine cu toate îl lăsăm să doarmă în trăsucă. Dacă

așezați acolo de sute de ani, — și România Mare, până acum, nu i-a reclamat.

Hotarul firesc între Sârbia și țara noastră este Dunărea. Alt hotar primejduește pacea între țări.

Firea sârbească este cunoscută ca foarte intolerantă, tocmai opusă cu firea atât de cumpătată a românului. Ce ar ajunge frații noștri bănățeni sub dominația sârbilor, ni se arată de ajuns în viața de chin și jale a nenorociților români din valea Timocului, — aceeaș soarte de plâns așteaptă și pe macedo-românii, cari vor trece sub domnia Sârbiei... Nu putem fi atât de generoși, să renunțăm și la bănățeni și să-i lăsăm sub sârbi, să-și blasteme soarta, ca și pe vremea domniei maghiare.

Dacă acum adaugem, că tratatul de alianță din 4/17 August 1916 recunoaște, că Bănatul întreg revine României, toate acestea sânt dovezi prea de ajuns pentru dreptatea cauzei românești. Ori care om din lume va putea înțelege lucrul acesta, — firește, dacă nu cumva e de tot sârb la cap.

Glasul României

Din București se anunță:

Intemeiat pe drepturile sale, poporul român își afirmă din nou voința nestrămutată: de a cuprinde în hotarele României pe toți cei de-o lege și de-un sânge.

Cercul românilor de peste munți a convocat Duminecă în 25 l. c. d. a. la ora 4 o mare adunare națională în sala și în piața Teatrului Național din București.

Toate conștiințele românești, fără considerațiuni de partide, s'au prezentat, ca să manifesteze demn și hotărât pentru dreptul inalterabil al poporului român asupra Bănatului întreg.

Poporul capitalei României Mari trimite fraților din toate unghiurile locuite de români întreg sprijinul său în lupta pentru definitivă liberare a tuturor pământurilor românești subjugate.

Circulară

S'a trimis către toate oficiile protopresbiterale și parohiale din arhidieceza ortodoxă română a Transilvaniei următoarea circulară:

Aprețind cu măsură dreaptă foloasele netăgăduite ce au răsărit pentru neamul nostru de pe urma activității școalelor primare confesionale, Resortul cultelor și instrucțiunii publice manifestă cel mai intens interes față cu dezvoltarea și întărirea acestor așezăminte de cultură, cari până astăzi erau singura putere de luminare a românilor din Ardeal și părțile marginase.

Stăpânit de dorința de a le întări temeiurile de existență prin asigurarea salariilor învățătoresți, potrivit împrejurărilor de trai, și pentru acei învățători confesionali, cari din pricina vremilor și stăpânirilor dușmane au fost lipsiți de întregirea competențelor cu ajutoare din visteria statului, numitul resort a decis să voteze și lichideze în viitor și acestor învățători scurtați în emolumente, toate întregirile de salariu de care se bucură colegii lor mai favorizați de soarte. În acest scop are însă lipsă urgentă de consemnarea tuturor comunelor bisericești susținătoare de școale, cari n'au avut ajutor la salariul învățătoresc. În consecință ordonăm ca P. On. oficii protopopești să dispună pregătirea tabloului exact al comunelor bisericești în chestiune întregindu-l cu toate datele ce se cer după proiectul de tablou de mai jos.

Pentru exactitatea și corectitatea datelor se fac responsabile oficiile parohiale împreună cu P. On. oficii protopopești.

Se observă că sumele acordate până acum din partea comunelor bisericești pentru acoperirea competențelor învățătoresți nu pot fi reduse sub nici un motiv.

Termenul pentru înaintarea tabloului se fixează pe 1 Iunie n. a. c. *Urmările materiale* ce vor rezulta din nesocotirea acestui termen, vor cădea în sarcina oficiului parohial, respective protopopesic.

Pentru ca actele acestea să nu se peară ori să sufere întârziere pe postă,

e consult să se trimită intrucât e posibil prin curieri.

Sibiu, din ședința Consistorului arhidiecezan, ca senat școlar ținută la 1/14 Mai 1919.

Dr. Ilarion Pușcariu m. p.,
vicar arhiepiscopesc.

Dr. Octavian Costea m. p.,
secretar consistorial.

Însemnări

În sfârșit primăvară

Flori... soare... cântec... iubire

Tu, dulce și sfântă comoară: tinereță.

Tu, tinereță scurtă, duioasă și fierbinte.

Tu, dragoste bogată în lacrimi și zimbet...
Și voi toate surori ale inimii mele: fericire, durere, iubire și melancolie. O, ori se deschide gura cerului și glăsuiește taina: în firul de earbă se înalță aceeași viață ca în nemuritorii munți, în fiecare strop se micșorează veșnicia, în fiecare floare palpită un suflet de parfum și primăvara eternă...

Primăvară!...

Poetul își ingenunchiază înduioșarea. Și apucă lira, vopsită de sânge, și șterge strunele amorțite și resună lung, cântarea primăverii.

O, fi slăvită primăvară albastră, și ghiocel, și viorele, și rândunele, și munți, și hori, și cântece fiți slăvite!

Fiți slăvite bucurii și dureri ale facerii! Fiți slăvite, paseri, care treziți din tăcere arborii, și ramurile le împodobiți cu flori de cântece.

Fiți slăvite puteri și taine ale trezirii, ale primăverii fermecate...

Flori... soare... cântec... iubire.

O, primăvară, tu dulce și sfântă comoară.

Poeților, aduceți, pe strunele voastre prinosul recunoștinței voastre. Aduceți flori pe altarul frumseții, și nu uitați să ingenunchiați înaintea trecerii eterne.

Copiii și fetele adune-se pe plaiuri, și lăsați-i să se joace, să râdă, să cânte...

totuși mai plânge, lasă-l să plângă, mai târziu va tăcea, se va deprinde la ordine. Putem cerca să-l scaldăm nu dimineața, ci seara; după scaldă de regulă doarme într-una până dimineața.

— Eu dacă mi-a plâns copilul noaptea, l-am luat lângă mine, l-am lăptat și l-am încălzit cu trupul meu, — a zis lelea Ruxanda.

— Ascultă numai, te rog, iubită vecină, ce spui eu. Mama nici când să nu poie lângă ea copilășul, pentru că trupul omului mare împrăștie aburi stricăcioși micuțului; și se poate întâmpla, cum s'a și întâmplat de multeori, că mama ostenită, a adormit greu și în somn a turtit corpul mic și gingaș al copilului. Lăptarea neregulată numai strică copilășului. Ii strică mai ales atunci când are zgârciuri sau scurgere de stomac; căci doară dacă mai are în stomac mâncare nemistuită să-i mai dăm alta, se va bolnăvi și mai tare. Trebuie așteptat până trec cele patru ore și numai după aceea este ertat să-l alăptezi din nou. Dacă rânduiala aceasta o păstrăm și copilul tot plânge, atunci trebuie să sufere de ceva și trebuie chemat doctorul. Eu am băgat de seamă că dacă ținem rânduială, copilul este sănătos, doarme noaptea liniștit și-i dă pace mamei.

Lelea Ruxanda a zis: Dar și după obiceiul vechi am crescut copii.

— E drept, numai cât, că jumătate mureau înainte de-a împlini 5 ani.

Lelița Anica a rămas la sorsa o săptămână. Când s'a înapoiat, Mărioara a întrebat:

— Mamă dragă, cum se poate că lelița Anica știe umbla cu copilașii mai bine ca alte femei?

Mama zise zimbând:

— De aceea, draga mea, că ea a fost multă vreme soră de caritate (îngrijitoare) în București, la spitalul unde nasc femeile.

III. Ce lucrează Mărioara?

Ion Crișan când s'a căsătorit n'a avut nici o avere, s'a încrezut însă în cele două brațe puternice și în priceperea și hărnicia femeii. Agoniseala n'a cheltuit-o pe lucruri de nimica, ci fiecare filer l-a pus deoparte. Femeia încă lucra din răspuțeri. Astfel în scurtă vreme și-a cumpărat casă și grădină pentru verdețuri. Se trudeau ca cu vremea să-și cumpere la câmp un mic pământ, că-ci celui ce are pământ, li merge mai ușor. Dar cu cât se măria numărul mâncătorilor, cheltuiala din casă era tot mai mare, astfel că deoparte nu mai puteau pune nici un ban. Nevasta lui Crișan s'a hotărât să se bage ajutoare pe lângă bucătăreasa boerului din sat. Bărbatul s'a învoit la asta cam cu greu.

La 4 săptămâni după ce s'a născut Nicușor, și-a început încă serviciul la curtea boerului. Dimineața de vreme alăpta pe Nicușor, pregătea dejunul pentru ceilalți și se îngrijea de prânz, apoi pleca ca să se întoarcă numai după prânz.

O parte din grija gospodăriei a rămas pe Mărioara. Ea curăța locuința, dar așa că toate străluceau ca oglinda. Ea grija ca ceilalți doi copii să se spele, să se îmbrace și să plece de vreme la școală. Dădea mâncare la vaci și la vițel, la găini și grija de cloșcă.

Acum i s'a înmulțit lucrul: de dimineața până după prânz ea trebuia să îngrijească de Nicușor.

Ce bucuroasă făcea aceasta! Il scaldă, îl înfășă și dacă plângea îl pune în curat, așa cum a văzut pe lelița Anica. Cât se bucură când omulețul cât pumnul privește la ea cu cei doi ochi strălucitori.

Trăsurica cu Nicușorul era în odaia cea mică. Mărioara curăția mai întâi odaia cea mare; bineînțeles făcea un foc bun, deschidea ferestrele, așa că aerul din odaie rămânea proaspăt și curat. Când aerul din odaie s'a ridicat la 15—16 grade R. atunci a adus pe Nicușor și s'a apucat de curățirea celeilalte odăi.

(Va urma)

Inseninează-vi-se fruntea, bătrâni, ce vă târâți spinarea obosită și nu blestemați, prindeți-vă în horă și uitați, în ritmul ei, umbra mormântului. Căci e primăvară, primăvară...
Emil Isac.

Programul primirii Suveranilor la Sibiu

MM. LL. Regele și Regina și A. S. R. Principesa Ileana sosesc în gara din Sibiu la 31 Mai ora 10 înainte de amiază. După primirea lor solemnă, vor trece prin oraș în Catedrala ortodoxă.

La ora 11:10: mare conduct etnografic și defilarea trupelor.

La ora 1 MM. LL. vor lua dejunul la Comandamentul trupelor.

La ora 3 vor primi deputațiunile, iar dela 5 până la 7 vor vizita bisericile și alte locuri însemnate din oraș.

La ora 8:15: un conduct de torțe cu muzică, și la ora 9 un dineu dat de Consiliului dirigent.

La 1 Iunie înainte de amiază, la ora 9:20, pleacă MM. LL. din Sibiu.

În ziua când vor fi aici MM. LL. începând cu ora 9 se întrerupe circulația pe străzi și piețe, oprindu-se trecerea terenului închis prin cordon. Numai acele persoane au drept să treacă peste cordon care vor dispune de un bilet de legitimație anume eliberat.

Persoanele invitate la gară vor avea a se prezenta acolo până la 9:30, cele invitate în biserică ori la tribună, până la ora 10. După acest termen nimeni nu va mai fi lăsat să treacă peste cordon în afară de cei invitați la gară și biserică, la cari li se va da puțința de a ajunge la tribune.

Publicul va putea să ia parte la festivități în afară de cordon.

Călătoria Suveranilor

— Ciaba. — Careii Mari. — Alte orașe. —

De-alungul căilor ferate mii de oameni, autorități civile bisericești, cu steaguri și ghir-lânzi de flori, și focuri pe culmile dealurilor așteaptă și aclamă pe iubiții noștri stăpânitori.

Din Oradea mare trenul regal a plecat Sâmbătă dimineața la ora 9 spre Bichiș-Ciaba. Este întâmpinat, la gara acestui oraș, de episcopul din Lugoj, Frențiu, de prefectii de județe Marșeu, Mărcuș și Dobrin (Caraș-Severin), cu numeroși bănațeni, între cari și șvabi. Acești din urmă au dat în mâinile Suveranului un memoriu, unde cer alipirea Bănatului întreg la regatul român.

Primarul a prezentat M. Sale pâine și sare, iar regimentul I. de vânători a dat onorurile militare. Dela gară până în oraș, o mulțime uriașă de țărani din Bănat și din județele Arad, Cenad și Bichiș, postați de amândouă laturi ale drumului, a izbucnit în urale de bucurie nesfârșită.

Cu prilejul trecerii în revistă a trupelor, sânt decorați generalii Lecca și Nicolescu cu ordinul Mihai Viteazul, și numeroși ostași cu Virtutea militară.

Defilarea trupelor de vânători, artilerie și cavalerie a deșteptat o însuflețire în popor, cum nu s'a mai pomenit.

La recepțiuni s'a prezentat și o delegație bănațeană, condusă de prefectul Dobrin și protopopul Dr. G. Popovici din Lugoj. Maiestatea Sa li-a răspuns adânc mișcat: «Când am tras sabia din teacă, am scos-o nu numai pentru Ardeal, ci pentru toată suflarea românească subjugată. Voi face totul, ca dorul dvoastră să vi se îndeplinească».

În strigăte frenetice I s'au răspuns: «Trăească făuritorii României întregite! Trăească!»

Dela Ciaba s'a continuat călătoria la Careii Mari. Aici au sosit Dumineca la ora 2:15 d. a. Lume enormă a așteptat pe Suverani. Autori-

țile locale erau reprezentate prin: prefectul Racoți al Sătmăruului, prefectul Chiroiu al Maramurășului, vicariul Mărcuș, protopopii Cupșa și Murășan, primarul din Sătmăru Daraban, subintendentul Baltazar, profesorii universitari din Dobrița, o delegație de unguri, alta de evrei, și corpul ofițerilor în frunte cu generalul Moșoi.

Primarul a salutat pe MM. LL. în numele orașului și li-a oferit tradiționala pâine și sare.

Delegația doamnelor române predă M. S. Reginei un buchet de flori.

Cortejul sosește în ovațiuni entuziaste în piața mare. Aici M. Sa Regelă trece în revistă trupele grupului nord.

Urmează defilarea diviziei 2 de vânători și a conductului etnografic, la care au luat parte 50,000 țărani și țărance din Sătmăru și Maramurăș.

Într-o însuflețire ce nu se poate descrie s'au ținut jocuri naționale, acompaniate de muzică de lăutari. Originalitatea porturilor și jocurilor atrag admirația suveranilor. M. Sa Regina cheamă la tribună un grup de țărance din țara Oașului și le laudă costumele.

Delegați unguri aduc omagiile suveranului, pentru că i-a scăpat de bolșevism.

Dela Careii mari s'a continuat drumul spre Baia mare, Jibău, Dej, Bistrița, Cluj, Turda, — despre care vom raporta în numărul următor.

Zonă culturală...

Epilogul pornirilor de maghiarizare cu d'a sila a învățământului primar românesc în Ardeal este așa zisa zonă culturală, care în timp de un an, și mai bine, — începând din vara anului 1917 până în toamna anului următor, — a sguduit din temelie spiritele doritoare să vadă răsplata, pe urma jertfelor aduse în război, și nu prigonire sălbatică.

Chestiunea aceasta este tratată temeinic, în cartea apărută sub titlul Școala Noastră, de asesorul consistorial, protoiereul Lazar Triteanu.

Cartea cuprinde două părți. În cea dintâi se descrie școala noastră dintre anii 1850 și 1916 cu momentele de căpetenie ale atacurilor maghiarizatoare. În partea a doua se publică pe rând actele oficiale, cu raport la zona culturală, însoțite de explicațiile trebuincioase.

Autorul utilizează unele din lucrările scriitorilor Ion Lupaș și O. Ghibu, proto-coalele congreselor și sinoadelor, pe lângă dosarul actelor privitoare în special la zona culturală.

Ca să se vadă ce-a făcut legea lui Apponyi (dela 1907) din școala noastră, se reproduc câteva concluzii din raportul dela 1910 înaintat de revizorul școlar al bisericii ortodoxe române din Transilvania, dl O. Ghibu, încredințat să viziteze școalele din părțile Făgărașului, «cel mai românesc comitat din întreg cuprinsul Ardealului». Eată câteva pasagii din raport:

«Starea școalelor noastre din comitatul Făgărașului nu e deplin satisfăcătoare. Învățătorii noștri sânt în majoritate lipsiți nu numai de idealismul, de care trebuie să fie străbătut fiecare educator, ci și de pregătirea necesară. N'am găsit între cei 63 de învățători pe cari i-am cercetat nici șase inși, despre cari să pot zice cu inimă liniștită: acesta e din dragoste omul școlii, nu numai al datoriei seci. Planul de învățământ nu e observat în cele mai multe locuri cum se cuvine. Elevii n'au în școală un rol activ și productiv, ci numai unul receptiv. Religia se tratează mașter. Nu există o educație religioasă, ci numai o instrucție religioasă. Limba română e de asemeni cam mașter tratată. Învățătorii cei mai mulți nu obțin nici pe departe rezultatul dorit. Bilinguismul ne corcește întreaga viață sufletească. În ce privește limba maghiară, s'au făcut cele mai exagerate eforturi din partea tuturor învățătorilor ca să satisfacă nu numai pre-

mânt, ci și pretensiunilor ilegale ale inspectorului. În adevăr inspectorul a cerut dela cel puțin jumătate din învățătorii noștri să ia cu mult mai mult, decât cere planul de învățământ. Mai întâi li-a impus cărți ungurești, atât el, cât și comisia administrativă. Apoi i-a făcut să înceapă scris-cititul unguresc contra planului de învățământ, încă în clasa I, făcând astfel imposibilă orice lucrare sistematică. Ba, ce e mai mult, a sfătuit pe învățători să ia scrisul și cititul unguresc înaintea celui românesc. Sub astfel de presionări învățătorii noștri și-au pierdut capul. Pretutindeni s'a căutat să se facă pe plac domnului inspector, care raporta consecvent că școalele noastre nu propun destul ungurește, de și după cum am constatat, în toate școalele noastre s'au neglijat toate obiectele de învățământ de dragul limbii maghiare. Contra dispozițiilor planului, s'a luat ungurește și geografia, istoria, constituția, aritmetica și istoria naturală, în orele pentru materiile respective, mecanizând astfel întreg învățământul și făcând în acest chip imposibilă orice educație în școalele noastre, care s'au prefăcut în adevărate școale de tâmpire: copiii știu spune câte și mai câte în limba maghiară, dar când îi întrebi: Ce au înțeles? se uită lung și nu răspund nimic. În astfel de împrejurări întreaga viață școlară e posomorâtă și prozaică; lipsește seninătatea și vioiciunea, lipsește interesul, fără de care școala nu plătește nimic», (p. 33 și urm.).

Un memoriu al mitropoliei, înaintat guvernului conform însărcinării congresului din 1912, — pentru schimbarea legii dela 1907 și «înlocuirea ei prin o lege școlară întemeiată pe adevăratele principii ale educației populare și cu considerarea dreptului autonom al bisericii noastre greco-orientale române din patrie», — nu s'a învrednicit de nici un răspuns, (p. 43, 46).

Atentatele de maghiarizare își urmează cursul prin legea dela 1913 «despre regularea competențelor învățătorescești», (p. 43). Statul ungar marinimos cum era acordă învățătorilor ajutoare, — dar numai pe lângă urmarea întocmai a hotărârilor cuprinse în legea școlară dela 1907...

Siluirile ating deja culmea absurdităților.

Atunci sosește anul 1914.

«Văzduhul clocotea, ca un vulcan în ajunul unei groaznice erupțiuni. Scânteeea dela Saralevo, ajutată de vântul urei între frați, s'a lăsat din hotare în hotare, și în scurtă vreme lumea întreagă ardea cu bobotaie. Ce era să facem noi, o mână de oameni chinuți? Ne-am înșiruit sub steagurile împărătești și am plecat fără să știm unde, ca să ne vărsăm sângele fără să știm pentru ce. Am ajuns față în față cu frați de sub alte stăpâniri străine, veniți să ne libereze, și noi am atentat la viața lor, ca să întărim stăpânirea, care ne sugruma de veacuri... Corporații bisericești și civile, arhierie, dignitari, deputați dietali, proletari muncitori și țărani, toți s'au grăbit a face mărturia patriotismului lor fără prihană. Dintre învățătorii școlii noastre, aproape 400 (70%) au fost chemați sub arme, ca în altă formă să-și continue activitatea ingrată de acasă. În ziua Adormirii Născătoarei de Dumnezeu, din vara anului 1916, de după muchea Carpaților bătrâni se ridică mândru soarele libertății naționale. Sufletul neamului românesc tresare de bucurie. Dar bucuria aceasta a fost de scurtă durată, căci în curând urmează o eclipsă, cea mai dureroasă din tot trecutul neamului românesc. Și noaptea își întindea umbrele ei ca un lițoliu de moarte, tot mai departe pe cuprinsul pământului românesc. Dușmanii noștri seculari au crezut timpul sosit pentru a ne da ultima lovitură. Sub pretext că vor să asigure hotarele țării spre răsărit, — au hotărât să ridice un al doilea turn al Babilonului, un zid puternic și impenetrabil, stătător din trei linii de apărare: 1. granița strategică, 2. granița economică și 3. granița sau zonă culturală», (p. 57, 58).

Ce va să zică această graniță?

Cuvintele ministrului Apponyi către mitropolie (în actul său fără număr din

17 Decembrie 1917) despre zona culturală sânt următoarele:

«In scopul asigurării graniței sud-ostice voi înființa zona culturală, în care doresc a mă îngriji de educația poporului în spirit patriotic — prin învățământul de stat mai intensiv. Zona aceasta o întind asupra județelor: Bistrița-Năsăud, Treiscaune, Brașov, Făgăraș, Târnava-mare și Sibiu, ear din județele Hunedoara și Caraș-Severin cercurile de sud. In proiectul de budget al statului pe anul 1917—18, cu aprobarea guvernului reg. ung., am cerut imputernicire pentru a organiza pe teritoriul acestei zone culturale 1600 școli primare de stat și 800 școli froebeliane, în care sânt a se înțelege și școlile ce se vor ridica în alte județe marginase. Comisarul guvernului, împreună cu personalul detașat, a început deja organizarea acestor școli și azile de stat, de sine înțeles... că după ce statul va lua în mână sa direcționarea învățământului popular în zona culturală mai sus stabilită, școlile primare greco-orientale, greco-catolice și comunale, care în prezent s'ar afla în zona respectivă, — în afară de cazurile excepționale puse în vedere din partea comisariatului guvernului, — pe viitor nu le voi mai împărtași cu ajutor de stat», (p. 96).

Sinodul arhidiecezan, care era chemat, ca singură reprezentanță legală a arhidiecezei, să se rostească asupra volniciei guvernului în chestiunea graniței culturale, nu s'a convocat, — de și s'au făcut propuneri de convocare din partea asesorilor Mișu, Lupaș, Bârseanu și Borcea. In acest punct părerea autorului este:

«Că pentru însași chestiunea școlilor amenințate, a fost bine sau rău că nu s'a convocat sinodul arhidiecezan, — române o chestiune deschisă. Propunerile (pentru convocare) nu indică căile și mijloacele efective pentru oprirea sau zădărnicierea acțiunii guvernului maghiar, nici nu semnalează căile și mijloacele prin care s'ar fi putut salva școlile...» (p. 93).

In cele din urmă însă, după ce intervine hotărârea Consistorului mitropolitan, în 7 Februar n. 1918, Consistorul arhidiecezan în ședința plenară din ziua următoare decide ca întreaga chestiune să se înainteze sinodului arhidiecezan pe lângă raport amănunțit. (Vezi-l la p. 110 și urm.).

Sinodul arhidiecezan (din Mai 1918), în care ministrul a voit cu orice preț să-și vâre comisarul ca reprezentant al său, s'a ajurnat, și așa chestia școlilor nu s'a desbătut.

Plecarea lui Apponyi din minister și înlocuirea lui cu Zichy n'a schimbat situația. Se mai trimite câteva răvașe și de o parte, și de alta, până în August 1918, fără rezultat. Biserica nu cedează clădirile sale școlare. Anul școlar 1918/19 trebuia să se înceapă.

«Biserica avea clădiri școlare, dar cu ușile zăvorâte. Statul avea învățători, bine plătiți cari în lipsa de edificii școlare, se plimbau. Stăfele guvernului au cutreerat satele îndemnând pe credincioși să cedeze edificiile școlare numai ca împrumut, pe un timp oarecare, că doar tot învățătorul de nainte va fi, și tot așa va învăța pe copii. Nu li-a succes nici într'un singur caz. Noi ne ținem de porunca venită dela Consistor, — ziceau țărani. Era ușor, căci bătea un vânt dulce și căldicel», (p. 152).

Catastrofa statului unguresc nu mai era departe. Am văzut-o și binecuvântăm pe cei ce au produs-o.

Ținta guvernelor maghiare era desființarea școlii și a neamului românesc în Ungaria, în Ardeal și Banat. In acest gând criminal, guvernele s'au bucurat totdeauna de întreg sprijinul opiniei publice maghiare.

Prăbușirea este prin urmare meritată pe deplin. Alt fel, n'ar fi dreptate nici în cer, nici pe pământ.

Pacea cu Germania

Cunoscutul teoretician socialist internațional Kautsky, scrie în *Freiheit* următoarele asupra preliminarilor păcii.

«Germania trebuie să semneze. Ori cât de aspre ar fi condițiile, ele nu vor aduce peirea poporului german.

Pieirea aceasta va veni, dacă se refuză pacea și se reîncepe starea de război. In acest caz, după câteva săptămâni de zadarnică rezistență și după moartea a mii de oameni încă, va trebui să sfârșim capitulând.

Știu bine, că Germania amenință să treacă la bolșevism. Dar, din momentul în care un bolșevism național german va apărea o primejdie pentru înțelegere, fără îndoială că vom suferi condiții și mai grele, — căci mai ales teama de Germania determină asprimea adversarilor».

Nebunul

Noapte, cu blând farmec, noapte cu miresme. Luna visătoare-și țese haină de lumină, haină de mireasă în zările necuprinse. Firea întreagă visează. Visează cireșii înzăpeziți de floare, visează merii și cailii. Florile lor cu trandafirul atât de gingaș, atât de fraged, ca obrăjorii domnițelor din povești, tes visuri de mărire, visuri de a stăpâni întregul pământ. E visul lor cel mai drag și mai sfânt. Numai pentru el trăiesc zilele de primăvară. E dorul nepotolit, moștenit din neam în neam de a împlini porunca străveche ce a grăit-o Domnul în faptul lumii: «creșteți și vă înmulțiți de stăpâniți pământul».

Visează «vechea urbe de lumină», visează învăluită în tăcere de vrajă. Nimic nu înfioară liniștea de mister, doar risetele gălăgioase, crâmpenele de veselie bachantă din saloanele îmbrăcate în grele țesături naționale și străine ale celui boierit.

Vila așezată în loc ferit, ce face cald și tîcniț adăpost d-lui cu scaun de cînste înaltă în sfat, e singura casă ce nu visează. Toate ferestrele-i rîd în valuri de lumină ce răspîdesc becurile rose, aurii și violete. Da aici curge viața din plin; e mare ziafet. Mese bogate în mîncări și grele de păharele cu nectarul spumegător.

Și în jurul meselor și prin unghere cântece și armonii de vioare, răsete și glume, voie bună și joc, veselie mare ca la nunțile împărătești. Iar amfitrionii radioși, îmbătați de fericire.

Dar iată, în paroxismul veseliei, ușa saloanelor se deschide fără sgomot și între oaspeții guralivi își face apariția un tânăr svelt, înalt și frumos la boiu ca un Făfrumos: «părul lui pana corbului, fețișoara lui spuma laptelui» și în ochii verzi ca apa mărilor, cu luciri de lumină cerească. Sămăna cu un arhanghel și își venea să crezi că s'a desprins numai acum din bolta catedralei ca luând făptură să vină aici pentru a înălța cu ființa sa ziafetul.

— «Cine-o fi, dragă, întreabă șoptind doamna Firescu pe prietina Popescu, ce frumos e, păcat că nu-i ofițer?»

— «Dice o fi întârziat? Cât am pierdut! De venea de-asăară poate mi-l împrietineam cu deabinele, și ce mai preumblări puteam face cu dânsul prin Dumbravă» oftă doamna Negrescu și aruncă o păreche de ochi dulci noului venit.

Tânărul necunoscut, îndrăgnet, cu fața prinsă în zimbet de durere străbate șirul oaspeților întrigați, tinzind spre stăpânii saloanelor...

«Bună seara, șefule!»

Stăpânul surprins, face ochii mari, pălește puțin dar se reculege îndată și încrețindu-și fața într'un zimbet ocrotitor îl poartă cu un gest larg la un păhar de nectar.

Doamna sorbindu-l cu ochii il petrece la masă să închine și ea cu oaspetele nepoftit dar frumos ca un răsărit de soare.

Oaspetele ciocnind:

«Să-mi trăiești, dragă șefule! Am venit să te văd scaldat în bine și belșug. Afacerile ți-au

adus din greu! Corăbiile ți-au venit încărcate cu aur înapoi! ăi?»

«Ce dai din umeri, nene? Parcă nu știu cum îți curge banul gâră și gentila te tot îndeamnă: «mai mult, mai mult bărbățele, doar scumpetea-i mare, cheltuelile multe și sarcinile grele!»

— «Nu-i adevărat!» șueră doamna printre dinți, pe când «șeful» schimbă la fețe.

— «Apoi del așa suntem noi, cum cântă și Greta lui Faust: «robiți suntem de aur și nebuni alergăm după ban». Dar voiam să-ți spun numai că banul nemuncit e «norocul dracului»...

— «Indrăzneț mai e străinul acesta!» grăi acum mai respicat doamna.

— «Comori clădite pe minciună și pe păcate», continuă tînărul frumos, «ele se ispășesc greu și amar. Până într'a șeptea spiță. Să nu crezi cumva că banul strâns fără sudoare îți va fi de vre-un folos ție și copiilor tăi! Doar faptele rele nu pier! Ele își cer pedeapsa, străjuind drumul și pascând pașii făptuitorilor. In fiecare clipă se poate prăbuși osânda asupra ta, asupra copiilor, asupra nepoților tăi. Ce te cutremuri? Te înflorează nectarul?»

«Mai e vreme! Poate să-ți ușurezi osânda! Uite! ceata orfanilor ce flămânez. Fă asemenea vameșului Zachei. Inchină lor jumătatea din averea agonisită fără trudă și în loc de ziafeturi dă pomană săracilor»...

— «Obrăznicule, cum de cutezi! Afară!» tipă stăpâna tremurând de mînie, pe când domnul cu fața aprinsă ca o rodie strigă cu spume la gură:

«Legăți-l, e nebun!»...

Oaspeții desmeteciți de țipetele și strigătele amfitrionilor căutară sperioși după străin, care dispăru neobservat pe ușă precum răsărise.

Și păharele sunară din nou, iar cântecile de veselie înfiorau liniștea de mister și visul florilor din noaptea cu blând farmec din noaptea îmbătată de miresme.

(C. N.)

Mărioara Văleanu.

Citind ziare

Din Ziarul *Drepturile Femeii*: Nevasta unui militar îmi spuse: «Nu vreau drepturi (pentru femei), vreau să am familie, să îngrijesc de copii».

I-am răspuns: «Nicăiri ca în Australia și America unde femeile au de mult drept de vot, copiii nu s mai bine îngrijiți, mai sănătoși, mortalitatea infantilă a scăzut, legile de educație și instrucție mai sănătoase și egale, mariajurile mai multe. Femeile nu se prostituează, nu joacă cărți, nu se spoesc, nu înșală și nu mint. Timpul liber îl dau datorită de cetățeană. Acest lucru nu numai că li-a mărit capacitatea de a pricepe mașinaria numită-stat, făcându-le să cugete la atâtea probleme sociale, să devie foarte serioase și hotărâte, dar curios le-a făcut și foarte iubite și căutate de bărbații, cari văd în ele pe adevăratele tovarășe».

Din *Glasul Bucovinei*:

Congresul Ligii Culturale, de R. Cîndea: Acuma, după ce sîntem o țară și un neam rostul Ligii este cel cultural.

In educația unui popor nu este suficientă școala. Trebuie mai mult: ne trebuie o societate cu menirea de a ținea pururea vie legătura între toate sufletele neamului, de a veghea la altarul culturii noastre naționale, de a desăvârși prin răspîndirea slovei românești unirea sufletească pe veci și nedespărțită.

Până acum am fost cei receptivi. De aici încolo trebuie să fim și noi activi, să dăm din bogăția sufletului nostru neamului care ne-a crescut, să contribuim la întărirea unității noastre. Celălalte societăți culturale vor trebui să se unească cu Liga pentru opera comuna a culturii noastre. Asociația pentru literatură și cultura poporului român din Transilvania se împreună și colaborează cu Liga.

Se mai cere ceva dela noi: *sprijin* pentru Ligă.

Liga trebuie să fie societatea care cuprinde pe toți românii. A fi membru al Ligii este pentru noi toți, dar mai ales pentru noi, românii din Bucovina, o datorie de onoare. Și datoriile de onoare se împlinesc, nu se discută.

Paștile mele

— Cătră Elly —

Berna, April 1919.

Primim, cu poșta de azi, următoarea corespondență din Elveția:

E vis?

Afară-i luminoasă strada și chiuie flăcări. Și zum-zum... zumzăe chimvalul, piculina țipă. Și pocnește biciul și hăulește vizitiul șezând pe capra încărcată de flori.

Voi, ardelenilor, nu știți ce înseamnă a râde. A râde cu poftă de om sătul, cum răd *ăștia*.

Aici nu sânt dureri și nu se milogește viața după bucurie, care curge gărlă, vinul e în butoaie, pungile sânt pline.

Paștile mele în Berna!...

Intr'o osterie italiană, mă retrag la o masă. Alături matrozi beți, cu ochi gălbui și cu fața roșie ca sfecla. Mușchii lor de monștri ridică mereu cupa și răd în hohot, ca țărani pe pânzele lui Holbein... Un moșneag își scobește dinții, bagseama se plictisește în vâlmășeala asta.

O cheineriță se inclină înaintea mea:

— Vă pot servi cu ceva?

Aș vrea să-i răspund:

— Dă-mi tinereța pierdută, dă-mi anii mei calzi, dă-mi Berna asta frumoasă să o duc acasă la noi, în munții Gelăului, ai Făgărașului, ori ai Brașovului... Dă-mi, fetișo, Paștile copilăriei mele, când toate erau jucării, ouă roșii, fulgi de vis, cer albastru, flori albe, porumbei cu cioc roșu.

Și fata crede că-s turmentat... se așează și mă întreabă:

— De ce ești trist? Un tânăr ca dta, și atât de trist...

— De ce sânt trist? Pentru că sânt departe de un înger și de pământul meu.

— Ingerii sânt aproape, pământul este același.

— Dar, aici fetișo în dugheană, este plin de zahăr, făină, unt și untură... iar la noi în dughene oamenii înjură pentru o cutie de chibrituri.

— Dar ce fel de nație poți fi-dumneata? Ești American?

— Nu.

— Englez?

— Nu.

— Francez?

— Nu.

— Poate bulgar?

— Ferească-mă sfântul.

— Ori ești ture?

— Nu, drăgușo sânt român!

— Român?

Și fata se miră și să uită la mine lung.

Poate i-a istorisit ceva că românii sânt făcători de rele... un neam de știu eu ce, căci fata se ridică de pe scaun și pleacă de lângă mine.

Și în inima mea se trezește durerea și cântă trilurile ei:

— Pe vremea asta, mireasa mea ce faci?

— Și ce faceți, mireselor, româncelor, logodite cu durerea?

— La noi nu s'a pogorât încă pacea, și bea setos pământul vinul de sânge și diavolul se îmbată de dânsul.

— La noi nu-s butoaiele pline de păcură și untură și miere, ci poate de lacrimi.

— La noi, în cârciumă ologii și orbii sânt musafiri, și buhna cobește în loc de scripcar. Și aici oamenii sânt grei de sănătate, sânt grei de cântec, sânt tari ca bivoli...

Dar, pentru că-s Paștile, eu bat cu pumnul în masă și poruncesc fetei:

— Adu-mi vin! Căci vreau să uit.

Și-mi aduce într'un păhărel.

— Șireato, la noi nu să bea cu țărăită.

Adă-mi vin mult, că-s Paștile mele!

Și adună-mi lăutari, să-mi cânte:

•Foaie verde foi de mac,
Spune-mi dragă dacă-ți plac,
Dacă-ți plac: mă chiamă 'n crâng,
Ear de nu, mă las' să plâng....

— Și spune-le să cânte tare... să sară într'un picior, să se prindă de ceafă... să plângă, să geamă, să rădă strunele și lemnul sunător, căci sânt Paștile mele....

Și nu vin nici lăutari, nici cântece, nici veselie.

Toată cârciuma s'a golit.

Și mă văd în oglindă:

— O, cât de palid ești tu, fiu al Ardealului. Și cum îți ard ochii de durere și cum ai vrea să strângi pe cineva în brațe, și să-i plângi toată inima ta:

— Aici sânt omenii mulțumiți și burtoși... și... n'a fost război.

Aici e bogăție.... E viață.... E aur.... E mare lumea asta....

La noi acasă, în Ardeal, poate ear pornesc la drum flăcări, în noapte, în vânt, în ploaie, să se ducă departe, departe....

Și chiem fata și-i arunc francul.

Și ies afară... O, ce noapte înstelată... Miroso de earbă proaspătă.... Și stelele, stelele mă salută....

Dragă stea, tu, care privești la mine, spune miresei mele și Ardealului meu, că Vă doresc și Vă iubesc, și că Paștile mele le-am petrecut părăsit, și cât ași fi dorit... să ciocnesc ouă roșii... să-mi împodobească pălăria cu rosmarin mama... să fiu încă odată, măcar pentru un moment copil.

Paștile mele.... Paștile noastre românești!....

Emil Isac.

Știrile zilei

Adunare în Sibiu. Duminică în 1 Iunie, la ora 11 a. m., se ține o mare adunare de popor în Piața mare a Sibiului. Obiectul adunării: Protestare împotriva știrbirii Bănatului.

Plecarea prezidentului. Din Paris se anunță, că prezidentul Wilson va pleca din Europa spre America în 5 Iunie cu vaporul «George Washington».

Ajutor român. Din comunicatul dela 26 I. c. al Marelui Cartier General: Trupelor slovace din regiunea Mișcolț, fiind atacate de forțe superioare ungurești, li s'a trimis în ajutor un detașament român, care prin lupte aprige a atins malul stâng al râurilor Hernad și Sajo. Acțiunea este în curs.

Din Bucovina. În administrația bisericii din Bucovina s'au făcut următoarele confirmări:

I. P. S. S. Mitropolitul *Vladimir de Repta* a fost întărit în scaunul de Arhiepiscop și Mitropolit al Bucovinei cu reședința la Cernăuț.

P. C. Arhimandrit Ipolit *Vorobchievici* a fost întărit în demnitatea de Arhimandrit de scaun al arhidiecezei Bucovinei.

Protopresbiterul Gh. *Sandu* și preoții parohi *Dimitrie Dan*, *Const. Morariu* și *Zaharia Voronca* au fost numiți asesori (consilieri consistoriali) ai arhidiecezei Bucovinei.

Protopresbiter Dr. Ipolit *Tarnavski* a fost numit protopresbiter al bisericii catedrale din Cernăuț.

Scăpată din închisoare ungurească. La Blaj a sosit Duminică dna *Clara Maniu*, mama dlui I. Maniu, a prezidentului Consiliului Dirigent. În schimb tatăl lui Béla Kun a fost trecut peste Tisa.

Concertul Lelia Popovici. Sâmbătă seara s'a ținut, în sala dela *Unicum*, concertul dsoarei Lelia Popovici cu o programă compusă din piese clasice franceze și germane, și din frumoase bucăți de muzică populară românească.

Tinera artistă, care a studiat în București și Viena, a moștenit mult din vocea melodioasă a neuitatului său părinte, care a fost *Nichi Popovici*, cântărețul primei opere ce s'a jucat românește în Sibiu.

Un sopran liric în desvoltare, admirabil în registrele de sus, cu dicțiune clară, care simte ce cântă, așa se prezintă astăzi vocea artistei noastre Lelia Popovici.

Multe aplauze și splendide flori au răsplătit-o pentru măestria, cu care a interpretat cântecele unei bogate programe.

Dsoara Ortrun Schuster a ținut acompianarea la pian cu fineța și gustul obișnuit.

(Dar ușile salei — să ne ierte domnii organizatori de concerte — trebuie închise la timp. Cine vine târziu, să aștepte afară și să nu deranjeze pe alții.)

Iliescu Ignat. Revista *Democrația* scrie: Nu știți cine este Iliescu Ignat? Este plugar din județul Fălciu, iera plutonier în nu știu care regiment din Div. VIII; în această calitate a luptat la Mărășești; n'avea încă 25 ani. Mai mult mic la statură, de complexiune corporală mai mult delicată; dar adăpostind, se vede, un suflet de supraom, trimis într'o recunoaștere în ziua de 6 August 1917, se rătăcește de camarazii lui, și dă singur-singurel peste o patrulă gemană de 17 bavarezi. Unsprezece dintre aceștia scapă cu fuga; cu ceilalți șase se luptă, îi omoară, și se întoarce cu capetele lor la postul de comandă. Asta nu-i legenda care povestește despre Mihai Viteazul, la vederea căruia, călăul ar fi scăpat halibarda din mână. Faptul a fost, după verificare, raportat în lung raport al Comandantului Diviziei cătră Marele Cartier General.

Crai Nou. Revistă bilunară. Director I. U. Soricu. A apărut nrul dublu 8—9 cu următorul cuprins: Luptători și fugari de I. U. Soricu. — Prin neguri (poezie) de E. Dinu. — Maria crăiasa noastră de Z. Sandu. — Doine nouă, poezii de I. U. Soricu. — Privighetoarea de Teodor Miron. — Pe drumuri (poezie) de Ioan Berghea. — Intors în sat, de Nicolae Călin. — Câte flori pe Murăș (poezie) de I. U. Soricu. — Nebunul, de Marioara Văleanu. — Rânduri de prieteni, de Ștefan Bălcești. — Poemele luminii, de Tiberiu Moșoi. — M. S. Regele despre Doinele ostășești de X. — O carieră (poezie) de Lerui—Ler. — Cronică. — Redacția și Administrația: Sibiu, str. Măcelarilor 45. Prețul 1 Leu. Abonamentul anual 12 Lei.

Arestări. Din Cluj se anunță: Agentul de aici, M. *Simon* este arestat, pentru că voea să mituească pe căpitanul de jandarmi, care îi confiscase marfa de contrabandă adusă dela Oradea-mare.

Prim-pretorul *Emil Murășanu* din Gilău a fost d'asemenea arestat, pentru că a primit 26 mii de coroane dela un evreu ca mituire.

Toate cazurile de felul acesta trebuie comunicate presei, ca publicul să știe cine sânt păcătoșii primejdioși.

Ridicoli. Domnii profesori dela Cluj, între cari de sigur și Gergely Moldovan, în loc să-și vadă de carte sau de vilegiatură, au comis un memoriu de 35 foițe, tipărite în limba lui Wilhelm, și adresate Conferenței dela Paris. Domnii profesori le trebuie adecă *Ardealul*, și își motivează pofta cu toate «dovezile» cunoscute ale «științei», ce se făcea la Cluj și Budapesta, după care înșiși regii asirieni, din veacurile înainte de Hristos, cu numele Nabuhodonozor erau unguri curați și i-au chemat *Nebolondozon-azur*.

Mulțumită. Am primit la cassa arhidiecezană dela parohul nostru *George Muncuș* din Cricău (Alba-Iulia) 100 coroane, — colectate pentru orfanii preotului Ioan *Oprîș* din *Cristiș*, protopopiatul Turda, și adecă dela: Maria Muncuș, Ana Muntean, Ioan Rus 1. Zaharie, Iosif Comanici, câte 10 cor. Maria Rusu, 2 cor. Agaftea Roza, 1 cor. Nastasia Popa, 2 cor. Irina Nemeș, Anefta Crișan, câte 4 cor. Nicolae Crețu 2 cor. Maria Munteanu 2 cor. Maria Șeicanu, Samșon 4 cor. Raveca Lupșanu 2 cor. Teodor Rusu 2 cor. George Șeicanu, Petru Mădăraș, Maria Săbaș, Nicolae Onite, câte 4 cor. Cu discul s'a adunat 19 cor. Sumă 100, una sută coroane.

Suma intrată până aici la cassa arhidiecezană face: 4419. 52 *Cassa Arhidiecezană*.

Conferențe la Asociație. A doua conferență organizată de Resortul ocrotirilor sociale, s'a ținut în 25 I. c. Dl *Dr. Ilie Beu* expune marea însemnătate a cursurilor pregătitoare pentru femeile și fetele noastre, care ar dori să ajungă surori de caritate. Dna *Dr. Nora Lemény* vorbind despre puericultură și despre *mortalitatea copiilor*, cere ca în școală să se trateze elevelor chestiunile de igienă în legătură cu afacerea aceasta.

Prelegerile instructive au fost ascultate cu multă atențiune.

Contribuiri la fondul jertfelor liniei de demarcație. Din trecut			
Venitul petrecerii din 21 April în Călnic.		K 188.	908.92
Col. primăriei din Sebeșul săsesc	"		2586.—
" " din Roșia	"		56.80
" dlui Comșa Copăcel, jud. Făgăraș	"		244.80
" primăriei din Daia	"		53.50
Reun. Sf. Maria a fem. române, Cluj			
Col. dnei Baldi, Cluj	K	400.—	
" " Ol. Telea	"	370.14	
" " Pop	"	262.20	
" " Oarga	"	216.—	
" " Neamț	"	56.38	
" " Bangur	"	44.92	
" dșoarei Popp	"	303.64	
" " Isacu	"	228.10	
" " Ciuta	"	220.—	
" " Micula	"	392.20	
" " Coloji	"	372.—	
" " Laianu	"	138.36	
" " El. Cirlea	"	95.02	
" " B. Ilea	"	66.44	
" " A. Popp	"	704.—	
" dlui Dr. I. Groza	"	382.—	
" dnei E. Târziu	"	346.—	
" " V. Toșa	"	300.—	
" dșoarelor M. Orban și A. Pipoș	Cluj	204.—	
" dlui I. Damian	"	197.—	
" dnei I. Petean	"	100.—	
" N. Nicoară	"	96.—	
" dnei F. Cirmoș	"	61.—	
" " A. Micșa	"	55.—	
" dșoarei L. Ciuta	"	50.—	5.660.40
Total			K 199.110.42

Enea Hocman, cassier.

In atențiunea publicului sibian. Poliția de stat face atent, că pe teritoriul acestui oraș umblă o țigancă în etate de 35—40 ani de statură înaltă, zicând că «Spune norocul din cărți sau mână». Cu aceste prilejuri întră prin case și fură. E de dorit, ca această țigancă să fie dată pe mâna poliției.

Convocare. In urma însărcinării primite, invit pe toți învățătorii și învățătoarele dela școalele primare din județul Alba de jos, pe ziua de 10 Iunie (a treia zi de Rusali) a. c. la 10 ore în școala de stat din Blaj la sedință în scopul constituirii secției județene, conform hotărârii aduse în congresul învățătoresc. Se vor citi două disertații; 1. «Limba română în școala primară»; 2. «Tovărășiile școlare». — Blaj, la 15 Mai 1919. — Comisar pentru constituirea secției județene, **Toma Cociș**, învățător director,

Pedeapsă meritată Pretorul Diviziei 6-a, în sedința de la 13 Mai a. c. a condamnat pe individul **Hile László** din comuna Boiumb, județul Bihor, la șase luni închisoare, pentru că a contravenit la Ordonanța Nr. 25 a Comandamentului Trupelor din Transilvania.

Băuturile. Incepând cu 1 Iulie 1919, Statele Unite ale Americii opresc prin lege vânzarea de băuturi alcoolice. Numai bere cu o țarie de 2 la sută alcool va fi îngăduită. Inchinătorii zeului Bacchus vor fi nevoiți să plece din lumea nouă în Europa, — până când nu se va desmeței și dansa.

In ziua de 31 Mai 1919. In baza ordinului ministerial (afacerile interne) poliția de stat din Sibiu dispune următoarele: Sâmbătă în 31 Mai 1919 dela ora 9 a. m. toate prăvăliile, interprimderi industriale, farmacii etc., — afară de farmacia din Piața mică, — vor rămâne închise ziua întreagă. Restaurante și cafenele se închid la ora 9 a. m. și rămân închise până la terminarea festivităților din Piața mare.

Firma Sam. Wagner pentru meseriașii români neputincioși și scăpați. Proprietarul firmei «Sam. Wagner», dl **Victor Wagner**, fabricant de lăcătușerie, de mașini și unelte agricole etc. din Sibiu, în deplină cunoștință a faptului, că o parte a agonisiei din fabrica sa acum vândută, a fost produsul și rezultatul muncii numeroșilor săi foști învățăcei și calfe de naționalitate română, din cari cea mai mare parte aplicați în fabrică prin mijlocirea și cu concursul dlui **Vic.**

Tordășanu, drept modest semn a recunoștinței pune temei cu 1000 cor. la **Fondul fabricantului «Sam. Wagner»** ce-l întemeiază întru veșnică odihnă a sufletului răposatului său tată **Samuil Wagner**, decedat la 3 Mai 1908, în vârstă de 64 ani. Scopul fondului: **ajutorarea meseriașilor români neputincioși și scăpați.** Fondul va fructifica până la suma de 5000 cor., când 20% din interese să vor capitaliza, iar 80% să vor împărți între cei în drept.

La acest fond se atașază **«Legatul presbiterul Constantin Prie din Săcădate»** întemeiat cu 100 cor. de septuagenarul paroh **Constantin Prie** reințors la turma sa cuvântătoare după 2½ ani de pribegie petrecuți pe urma valurilor războiului crâncen, în Moldova și Rusia. Pentru priinos exprimă sincere mulțumite atât fondatorului **Victor Wagner**, cât și Părintelui **Constantin Prie: Vic. Tordășanu**, președintele Reuniunii meseriașilor sibieni.

Hartă etnografică. In institutul de arte grafice **Samitca**, în Craiova, a apărut **harta etnografică** a țărilor locuite de români, foste sub domnia Austro-Ungariei, cuprinzând Transilvania, Timișana (corect **Bănatul**), Bucovina și 5 comitate din Crișana și Maramurăș, întocmită de **Al. F. Stanciovici**. Preț 2 lei.

Mersul trenurilor în Sibiu. Valabil din April:

1. Sibiu — București pleacă ora	5.44 p. m.
2. București — Sibiu sosește	11.00 a. m.
3. Sibiu — Copșamică pleacă	6.20 a. m.
4. " " " " " "	4.02 p. m.
5. Copșamică — Sibiu sosește	11.35 a. m.
6. " " " " " "	10.05 p. m.
7. Sibiu — Vințul de jos pleacă	8.00 a. m.
8. Vințul de jos — Sibiu sosește	7.30 p. m.
9. Sibiu — Ciznădie pleacă ora	5.23 a. m.
10. Ciznădie — Sibiu sosește	7.00 a. m.
11. Sibiu — Căneni pleacă	7.04 a. m.
12. Căneni — Sibiu sosește	10.30 a. m.
13. Sibiu — Sighișoara pleacă în fiecare Lună, Miercuri și Vineri	7.43 a. m.
14. Sighișoara — Sibiu sosește în fie care Marți, Joi și Sâmbătă	7.00 p. m.

Posta redacției

Dlul **I. P.** în S. Intocmai? Nu se poate. Ar fi o mare necuviință, după a noastră părere.

Teatre în Sibiu

Cinematograful Orașului. Piața Hermann. Directoară: D-na M. Scholtess.

Sâmbătă și Duminecă: **Fiica contesei Stahovsca**, piesă în 4 acte, cu Stella Moia.

Inceputul la ora: 7 și 9 seara.

Cinematograful Apollo. Strada Schevis. Directoară: Dna Emil Toth.

Sâmbătă: **Fier topit**, dramă detectivă în 4 acte.

Inceputul la ora: 7 și 9 seara.

A viz

Ajutorul extraordinar votat de Consiliul Dirigent pe seama preoților din arhidieceză, pe quartalul I. 1919, — se licuidează la Cassa arhidiecezană. — **Orele de cassă sânt dela 8—12 a. m. După amiază nu se fac plătiri.**

Cassa arhidiecezană.

Cărți și reviste

Carte de bucate. Cea mai bună carte de bucate a apărut sub titlul de **Poftă Bună**, partea III și IV, de Zotti Hodoș. Prețul unui exemplar este 5 coroane. Volumele amândouă, cu 10 cor., se pot cere la autoară, în Sibiu, Wintergasse 11, etaj I.

Programa

examenelor publice dela Școala civilă de fete cu internat a «Asociațiunii» la finea anului școlar 1918/19.

Luni în 2 Iunie n. 1919:

a) dela 8—10 ore a. m. **Religie** (toate elevele).

b) " 10—12 " " " **Clasa I civilă.**

c) " 3—5 " d. a. " **II** "

Mercuri în 4 Iunie n. c.:

a) dela 9—12 ore a. m. **Clasa IV civilă.**

b) " 3—5 " d. a. " **III** "

Joi în 5 Iunie n. c.:

a) dela 11—12 ore a. m. **Cursul complet. (Examen particular).**

b) dela 3—5 ore d. a. **Muzica instrumentală** (pian) și **Cântări** (toate elevele).

Mercuri și Joi, în 11 și 12 Iunie n. c., vor fi examenele elevelor particulare, la 8 ore a. m.

Lucrurile de mână, desen și caligrafie suntexpuse în decursul examenelor într'una din salele școlii.

Direcțiunea școlii.

Localurile oficiilor stăpânirii în Sibiu se găsesc în următoarele străzi:

Președintele **Consiliului dirigent**: Strada Schevis 6, et. II.

Resortul de **alimentație** și comunicație Strada Schevis 3 a, et. II.

Resortul **cultelor** și instrucțiunii publice: Strada Poplăcii 7 et. I.

Resortul **agriculturii**: Strada Fabini, pavilionul oișteresc în școala de cadeți, parter.

Resortul de **finanțe**: Școala cadeților, et. I.

Resortul de **justiție**: Strada Schevis 3-a, et. II.

Res. de **codificare**: Strada Schevis 3-a, et. I.

Res. de **organizare**: Strada Berg 9.

Res. **ocrotirii sociale**: Strada Friedenfels 16, et. I.

Res. de **industrie**: Școala cadeților.

Secretarul de **interne**: Strada Ciznădiei 4, et. II.

Șeful serviciului de **organizare**: Str. Ciznădiei 4, et. II.

Secretarul pentru **comunicație**: Str. Schevis 3-a, et. II.

Secretarul p. **agricultură**, p. **finanțe**: Școala cadeților, et. II.

Socr. p. **ocrot-sociale**: Strada Friedenfels 16, et. I.

Șeful **siguranței**: Strada Schevis 6, parter.

Comanda **Trupelor din Transilvania**: Strada Reissenfels, liceul de stat.

Comanda teritorială, **Secția Organizării** 6—7: Strada Ciznădiei 4, et. I.

Gazeta Oficială: Strada Ciznădiei 4, et. II.

Contabilitatea Consiliului dirigent: Strada Schevis 6, parter.

Secretarii p. **culte și instr. publică**: Strada Poplăcii 7 et. I.

Biroul **Presei**: Strada Schevis 6, parter.

Secretarul p. **interne**: Str. Schevis 6, et. I.

Res. armatei și siguranței publice, **biroul de informațiuni**: Strada Honterus 17.

De vânzare

un taur Pinzgau

(132) 1—1 cu certificat la

Katarina Lederer în Turnișor 317.

Nr. 117/919.

(110) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Leșnic în protopresbiteratul Devei se publică concurs cu 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sânt cele fasonate în tab. B. pentru întregirea dela stat.

Concurenții au să-și înainteze cererile înscrise conform normelor în vigoare, în termenul arătat, subsemnatului oficiu protopresbiteral și cu observarea dispozițiilor regulamentare să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta respective a celebra și cuvânta.

Oficiul protopresbiteral în înțelegere cu comitetul parohial.

Dr. Ioan Dobre
protopresbiter.

Nr. 185/1919 protop.

(120) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a Șaros, protopresbiteratul Mediașului, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu protopresbiteral, iar concurenții — pe lângă observarea dispozițiilor reglementare — se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sâmbătoare la biserică spre a cânta eventual a celebra.

Mediaș la 5/18 Aprilie 1919.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Mediașului în înțelegere cu comitetul parohial respectiv.

Romul Mircea
protopop.

În „Biblioteca meseriașilor români”

au apărut:

- Nr. 1. A. Kotzebue: Nepotul răsfățat, farsă în 5 acte (după o traducere a lui Ioan St. Suluțiu, prelucrată de T. V. Păcățian) . . . —60
- Nr. 2. I. Nestroy: Pribegii, comedie din viața meseriașilor în două acte, localizată de Dr. Seb. Stanca . . . —50
- Nr. 3. Carol F. Pfau: Tânărul editor, îndreptar pentru începători și pentru cei ce voesc a se ocupa cu editura, trad. de Radu P. Barcianu . . . —60
- Nr. 4. Ioan Lupean: Buceavă n'a învățat și umbli la însurat, sau Vlăduțul mamei . . . —40
- Nr. 5. Iuliu Crișan: Carierele vieții. Partea I. Carierile economice, industriale și comerciale . . . —60
- Nr. 6. Victor Tordășianu: Agonișeala bănească a „Reuniunii sodailor români din Sibiu” în timp de 20 ani. Dare de seamă . . . 120

Se pot procura dela **Librăria arhidiecezană, Sibiu**.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană:**

Conlucrarea omului cu Dumnezeu.

Predici

de

Mihai Păcățian,
protopresbiter

și alți preoți din protopresbiteratul B.-Comloșului

Prețul 3 cor., plus 12 fil. porto.

Nr. 325/1919.

(123) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de al treilea învățător dela școala confesională gr.-or română din **Sebeșul inferior**, protopresbiteratul gr.-or. al Avrigului, devenit vacant prin moartea învățătorului George Stoica, — prin aceasta se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: 700 coroane anual din cassa bisericești și 240 coroane relut de cvartir și 4 stângini de lemne, ear restul din ajutorul dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post de învățător să-și substearnă cererile concursuale înscrise conform legilor în vigoare la subscrisul oficiu protopresbiteral gr.-or. al Avrigului în Avrig (posta Avrig, județul Sibiu) până la termenul sus indicat, având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sâmbătoare în comună spre a face cunoștință cu poporul și poziția locului.

Avrig, 11/24 Aprilie, 1919.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Avrigului în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Ioan Căndea
protopop.

In editura comisiei administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut :

Istoria bisericească a românilor ardeleni

de

Dr. Ioan Lupaș

protopop al Săliștei, membru al acad. rom.

Aprobată de P. V. Consistor Arhidiecezan gr.-or. român din Sibiu, priu deciziunea din 6 Martie 1918 Nr. 1785 Bis.

Se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană** cu **10 coroane** plus portopostal recomandat 1 cor.

Biblioteca

„Reuniunii române de agricultură din com. Sibiu”

- Nr. 1. Ținerea vitelor, de E. Brote K —24
2. Trifoilul, de Eugen Brote . . . —24
3. Prăsirea pomilor, de Dem. Comșa . . . —24
4. Legea veterinară, de inv. Muntean . . . —80
5. Insoțirile de credit (Raiffeisen), de Dr. Aurel Brote . . . 160
6. Cartea stuparilor săteni, de Romul Simu . . . —70
9. Povețe pentru stăpînirea gîndacilor de Maiu . . . —10
10. Darea pe vinuri și favorurile (înlesnirile) ce face legea în privința ei proprietarilor de vii . . . —
11. Povețe pentru apărarea împotriva gîndacilor, cari sfredelesc mugurii . . . —10
12. Scurtă povățuire la stăpînirea șoarecilor de câmp . . . —10
13. Cum să îmblătim orzul de bere . . . —18
14. Viierul român sau Noua cultură a viilor, de Nicolau Iosif, învățător . . . —70
15. Nutrirea animalelor de casă, de Aurel Cosciuc. Op. premiat. Cu 6 ilustrații în text . . . 150
16. Cuvinte de îmbărbătare pentru Serbarea pomilor și a paserilor . . . —20
17. Monilia, o nouă boală a pomilor, de Hermann Kern . . . —10
18. D'ale Pomăritului, sfaturi întocmite de Astra Hodoș . . . —25
19. Câteva rele încuibate în poroșiunea dela sate de Dr. Ion Bucur, medic . . . —30
20. Nimicirea șoarecilor de câmp, îndrumări prelucrate după instrucție ministerială . . . —20

Dacă doriți să comandați oarecare tipărituri, dacă doriți să aveți o carte bună, sau dacă aveți trebuință de ceva articole care se țin de librărie, adresați-vă cu toată încrederea la

Tipografia si Librăria Săteanului

din frunțașă comună românească

3—3 (118)

Săliște (jud. Sibiu)

unde veți fi servit prompt și în condițiile cele mai avantajoase.

Noutăți literare sosite acum dela cele mai mari case de editură din București.

Editura «Renașterea Română» Sibiu

A apărut

Castelul din Buia Ardeal Mihaiu Viteazul

de **Sofronie Roșca.**

Cu ilustrațiuni.

Prețul 4 coroane.

De vânzare la toate librăriile. (102) 6—6

Editura «Renașterea Română» Sibiu

La «Librăria arhidiecezană» din Sibiu
se află de vânzare

Brazde în ogorul lui Hristos

de

Dr. Ștefan Cioroianu.

Prețul unui exemplar **6 Coroane**, plus
porto postal recomandat 1 Cor.

A apărut și se află de vânzare la
Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creștinească.

Trei predici

de

Abatele Metodi Zavoral.

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto.
Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

In editura «Librăriei arhidiecezane» din Sibiu
a apărut și se află de vânzare

Apostolul

care cuprinde

Faptele și epistolele Sfinților Apostoli.

Tipărit în zilele Preainălțatului Împărat și Rege
Carol al IV-lea, cu binecuvântarea Înalt Preasfin-
țitului Domn Vasilie, Arhiepiscop al bisericii or-
todoxe române din Transilvania și Mitropolit al
Românilor de religie greco-orientală din Un-
garia și Transilvania, consilier intim de stat al
Majestății Sale ces. și reg.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă **K 15**—, plus porto postal K 3—
Legătură imitație de piele **K 20**—, plus porto
postal K 3—.

Revânzătorilor li se dă 10% rabat.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu
se află de vânzare:

Semințe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericești pe toate Duminecile
și sărbătorile de peste an, precum și la
casuale bisericești, publice și private

de

Zacharia Boiu, fost asesor consist., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminecile de peste an.

Tomul II: Cuvântări la praznicele și sărbătorile
de peste an, precum și la casuale
bisericești.

Tomul III: Cuvântări bisericești la înmormântări,
parastase și alte festivități funebreale.
Adaus de texturi biblice pentru cu-
vântări funebreale.

Cuvântări funebreale și memoriale.

Prețul: de fiecare tom **3 Coroane**
plus porto postal 3 Coroane.

Redactor responsabil: Matei Voileanu.

Piese muzicale de Tib. Brediceanu

Doine și cântece românești pe teme populare.

(Canto și piano)

Caiet I (ediția a doua).

Foaie verde, foi de nuc.
Cântă puiul cucului.
Spune, mândro, adevărat.
Vai, badișă, dragi ne-avem.
Badișor depărțitor.
Cine m'aude cântând.
Bade, zău, o fi păcat.
Bagă, Doamne luna 'n nor.

Caiet II (ediția a doua).

Știi tu, bade, ce mi-ai spus.
Vino, bade, iar acasă.
Năcăjit, ca mine, nu-i.
Floare fui, floare trecui.
Cântec haiducesc I.
După ochi ca murele.
Trageți voi boi.
Cine n'are dor pe vale.

Caiet III.

Păsărică mută-ți cuibul.
Leagăna-te frunzuliță.
Turturea din valea sacă.
Cântec haiducesc II.
Ce vii, bade, târzior.
Tu te duci, bade, sărace.
Foaie verde, foaie lată.
Pe unde umblă dorul.

Caiet IV.

Pe sub flori mă legănai.
Foaie verde, pup de crin.
Sus în vârful dealului.
Mândro, de dragostea noastră.

Când treci, bade, pe la noi.
Frunză verde, frunzuliță.
Auzi, mândro, cucu-ți cântă.
S'a dus cucul de p'aici.

Caiet V.

Nou! { Măi Timișe, apă rece.
De când, bade, tu te-ai dus.
Floricea de pe apă.
Cântec haiducesc III.

Bade, după dumneata.
Cucule cu peană sură.
Toată lumea-i dintr'un neam.
Câte flori sânt pe pământ.

Nou!

Jocuri românești pe teme populare.

(Pano solo)

Caiet I (ediția a doua).

De doi (Lugojana) I.
Măzărca.
Ardeleana (ca în Banat) I.
Pe picior I.
Ardeleana I.
Brâu I.
Hora (ca în Banat) I.
Ardeleana (ca în Banat) II.

Caiet II (ediția a doua).

Ardeleana (ca în Banat) III.
Pe picior II.
Ardeleana II.
Tarina.
Invărtita I.
De doi II.
Ardeleana III.
Brâu II.

Caiet III (ediția a doua).

Brâu III.
Ardeleana (ca în Banat) IV.
Hațegana.
Invărtita II.
Pe picior III.
Ardeleana (Abrudeana) IV.
Brâu IV.
Ardeleana (ca în Banat) V.

Caiet IV.

Hora (ca în Banat) II.
Invărtita III.
Brâu V.
Pe picior IV.

Ardeleana V.
Brâu (Danțu) VI.
Ardeleana (ca în Banat) VI.
Din Maramurăș.

Caiet V.

Nou! { Hora III (a fetelor).
Ardeleana VI.
De doi III.
Brâu VII.

Invărtita IV.
Ardeleana (ca în Banat) VII.
Ardeleana VII.
Brâu VIII.

Nou!

Prețul unui caiet Cor. 20—

La șezătoare,

Icoană din popor (I act cu un preludiu). Text de C. Sandu-Aldea și I. Borcia.

Cuprinsul:

Preludiu și cor.
Nr. 1. Doina lui Sorin.
„ 2. Mândruță cu ochii verzi.
„ 3. Cântec din bătrâni.

Nr. 4. A lui Moș Marin.
„ 5. Melodrama.
„ 6. Cântecul Ilenei.
„ 7. De masă.
„ 8. Scenă.

Nr. 9. Cântec haiducesc.
„ 9a. Solo de fluiet.
„ 10. Brâu.
„ 11. Duet.
„ 12. Invărtita și cor.

Partitura pentru canto și piano Cor. 32—

Rândunica, vals (ediția a doua)	Lei 5—
Vioarele, vals (ediția a doua)	„ 5—
Aurora, vals	„ 5—
Quadrille, pe motive românești	„ 5—
Preludiu Hora din «Serata etnografică» (ediția a doua)	„ 5—
Hora (Do # minor — Cis moll) (ediția a doua)	„ 4—
Nou! { Hora (Re ♯ major — Des dur)	„ 4—
{ Hora (La ♯ major — As dur)	„ 4—

Piese epuizate au apărut în edițiuni noi. De vânzare la toate librăriile românești.

Depozit general: **LIBRĂRIA ARHIDIECEZANA Sibiu.**

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu, se află de vânzare

Dr. Petru Șpan

conferență cetită la congresul învățăto-
rilor gr.-or. români din Biharla : :
de

Nicolae Regman.

Prețul: 30. fil. plus porto postal 6 fil.

Casa dela Jerihon

omilii și cuvântări bisericești
de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 7 + porto recom. 50 fil.

Censurat prin: Căpitan Boiu.

Editura și tiparul tipografiei arhidiecezane.